

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **R. K. H.**, proti žalovanému: **Starostové pro Ústecký kraj**, o návrhu ze dne 4. 10. 2024 na neplatnost hlasování a neplatnost volby kandidáta, o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 116 A 3/2024-25,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce učinil u krajského soudu dne 4. 10. 2024 podání označené jako „*návrh na neplatnost hlasování a neplatnost volby za koalici Starostové pro Ústecký kraj při volbách do zastupitelstva Ústeckého kraje konaných ve dnech 20. a 21. 9. 2024 pro nezákonnost a neústavnost aktů: Ministerstva vnitra, Státní volební komise, Českého statistického úřadu ve vztahu k zákonu č. 300/2008 Sb. způsobující nezákonný a neústavní podklad pro rozhodnutí, což hrubě poškodilo právo na spravedlivý proces a tím hrubým způsobem ovlivnilo výsledek hlasování a výsledek voleb.*“

[2] Krajský soud usnesením ze dne 4. 10. 2024, č. j. 116 A 3/2024-25, stěžovatele vyzval k odstranění vad žaloby spočívající v určení typu řízení a doplnění požadovaných náležitostí. Stěžovateli bylo především vysvětleno, že zvláštním zákonem, dle kterého se lze domáhat ochrany práv ve volebních věcech je zákon č.130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých dalších zákonů; z podání není zřejmé, jaké zákonné ochrany se žalobce domáhá dle zákona č. 130/2000 Sb. a jak má soud dle tohoto zákona rozhodnout.

[3] Protože žalobce nebyl při doručování usnesení zastížen a písemnost nebylo možno odevzdat ani osobě, která by byla oprávněna ji přijmout, a nebylo ji možno ani vhodit do domovní schránky, byla vrácena krajskému soudu. Krajský soud tudíž dne 15. 10. 2024 učinil na úřední desce oznámení v souladu s § 50 odst. 2 o. s. ř., přičemž žalobci sdělil, že písemnost si může nejpozději do deseti dnů vyzvednout po předchozí domluvě na sdělených telefonních číslech a o tom, že písemnost se považuje za doručenou desátým dnem po vyvěšení (*oznámení bylo snato dne 26. 10. 2024 – pozn. NSS*).

[4] Dne 22. 10. 2024 učinil žalobce u Nejvyššího správního soudu podání označené jako návrh na určení lhůty krajskému soudu k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona o soudech a soudcích. V podání, které je z hlediska srozumitelnosti obsahu poměrně stěží uchopitelné, požaduje, aby Nejvyšší správní soud uložil krajskému soudu umožnění uplatnění ochrany práv účastníků řízení a osob zúčastněných na řízení účinně se domáhat dle zákona č. 1/1993 Sb., Ústavy ČR, dle čl. 10 v návaznosti na mezinárodní smlouvu CHARTA OSN a Evropskou úmluvu základních lidských práv, účinné ochrany právu účinného přístupu k soudu k možnosti podání stížnosti tím, že: *stanovuje lhůtu neprodleně po doručení rozhodnutí předsedkyně Krajského soudu v Ústí nad Labem JUDr. Ceplová průkazně svolá jí vytvořeným validním dokumentem s jejím vyjádřením vůle digitálním podpisem z elektronické spisové služby (.....) svolá jednání soudcovské rady Krajského soudu v Ústí nad Labem a předloží jí k projednání rozvrh práce doplněný o senát mající v pravomoci rozhodování ve správním soudnictví dle zákona č. 6/2002 Sb. ustanovení § 170*“. Dále žalobce požaduje, aby Nejvyšší správní soud uložil nadepsanému krajskému soudu umožnit žalobci vyjádřit se ke všem 3 podaným žalobám rozdílných účastníků a rozdílných osob zúčastněných na řízení ve věcech napadených voleb do zastupitelstva Ústeckého kraje; požaduje dále, aby jednotlivým žalobám (které dále identifikuje – pozn. NSS) byly přiděleny samostatné spisové značky; dále požaduje, aby byla krajskému soudu stanovena lhůta pořídit a nainstalovat na místech veřejnosti přístupných nepřetržitě 24 hodin oznamování o doručování (...).

[5] K návrhu žalobce se v souladu s § 174a odst. 3 zákona o soudech a soudcích vyjádřila dne 24. 10. 2024 soudkyně nadepsaného krajského soudu Mgr. Lenka Havlíčková; uvedla, že žalobce podal žalobu, jejíž nedostatky brání dosud soudu rozhodnout; žalobce byl vyzván k odstranění vad žaloby. Vzhledem k tomu, že žalobci nemohla být výzva k odstranění vad řádně doručena, je v současné době doručována vyvěšením na úřední desce soudu (*k doručení došlo 26. 10. 2024 – pozn. NSS*).

[6] Nejvyšší správní soud konstatuje, že řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, přisídících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

[7] Nejvyšší správní soud v projednávané věci po posouzení postupu krajského soudu dospěl k závěru, že soud, jak vyplývá z předloženého spisového materiálu, se věci po jejím obdržení řádně zabýval a činil postupně v přiměřené době všechny nezbytné procesní úkony, jejichž vykonání je ve věci zapotřebí tak, aby věc mohl projednat a rozhodnout. Že tomu tak dosud nebylo, lze přičítat výhradně žalobci.

[8] Nejvyšší správní soud současně podotýká, že úkony, jichž se prostřednictvím návrhu na určení lhůty dle § 174a zákona o soudech a soudcích žalobce domáhá, se zásadně vymykají z působnosti daného ustanovení. Nejvyšší správní soud není v tomto řízení oprávněn ani nařizovat předsedkyni krajského soudu svolání soudcovské rady, ani jakkoli zasahovat do vnitřních předpisů soudu (rozvrhu práce, spisového řádu, kancelářského řádu či organizačního řádu). Je oprávněn posuzovat pouze to, zda soud ve věci koná či nedůvodně nekoná.

[9] Nejvyšší správní soud neshledal návrh důvodný, proto jej v souladu s § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl.

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. listopadu 2024

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu